

VLISSINGSCH

COURANT.

Maandag

17 October.

De uitgave deser Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 3,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedero plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Belastingen.

Belastingen, in ons vaderland, in den tegenwoordigen tijd tot eene hoogte opgevoerd, waarvan men geen beeld in onze geschiedenis kan aanwijzen, dreigen, door de ongelijke drukking, de middelstand met verarming en mindere klasse met hongerdood.

Wat is gewis eene grootsche, roemrijke gedachte, tot de natie te behooren, die tachtig jaren lang gold en werd voor de vrijheid veil had, en tot verkrijging der vrijheid niet schroomde, hoewel arm en gering, zich met de machtigste natie der wereld te meten; het is zielverwondend, af te stammen van mannen die de bevochten veld zóó goed wisten te gebruiken dat de grootste veldheer der aarde hunne vriendschap zochten, overweldigers hun heffden, onderdrukten hoopvol tot hun opzagen, hunne naam van zee tot zee, van land tot land reemden, overgalmde; maar al deze voorregten, aan den naam van Nederlander verbonden, komen ons, — om een woord te bezigen van eenen voormaligen volksvertegenwoordiger — te duur te staan: het kost te veel opoffering, het ontbering, Nederlander te heeten; vooral bij gebrek aan arbeid hatwelk allerwege bij ons heerscht. Onderscheidene onzer dagbladen, in eenigen met onbetwist talent, heeft men de ongelijke verdeling der belastingen aangewezen en op een meer gelijkdrukkend belastingaangedrongen, waardoor, indien het tot stand kwam, de rijken jaarlijksch iets minder zou overleggen; eene betrekkelijk zóó onbeduidend, dat hij daardoor zijne geringe levenswijze niet zou behoeven te beperken, waardoor de mindere klasse van veel zorg, ontbering gebrek zoude worden ontheven: men zou van enkelen kunnen overvloed iets afvorderen om duizenden den toegang te maken; — en toch schijnen redeaerinnen te helpen, al worden daarbij tot staving cijfers gevoerd die door niemand wederlegd zijn of kunnen

dan Z. Exc. de Minister van Finantiën, dat de vraag, of het dringend is? Maar de staten der jaarlijksche vermeerdering in ons vaderland zijn toch voorhanden; de verminderende welvaart der meeste steden en velen aan ieder bekend; of vreest men zich der ongelijkheid te wijden?

Wenschten wel, dat Z. Exc. eens in het bezit ware van een ring van Gijges en onzichtbaar de woning van de armen en nederigen, braven burger geliefde binnen en. Daar zou Z. Exc. zich dan kunnen overtuigen, dat ontbering, hoe veel ontzegging der bijna onmisbare levensbehoeften de huisvader zich getroosten moet, hoe onmenscheelooze schalkstik te helpen vullen. Daar zou deze ontwaren hoe, voren na, aan dit vat der Naties de overblijfselen van vroegere, gelukkiger jaren prijs gegeven. Daar zou Z. Exc. de tranen zien, die de zuchten kunnen hooren van hen, welke maat zijn hun laatste grond of zilver, dikwijls bevestigd als eep toevlugt bij ziekte of ongeval, der prijs te geven. Daar zou Z. Exc. getuige zijn, van den kommer en angst, welke den winter, bij gebrek aan arbeid, in de huiskamer der mindere standen doet ontstaan; en — wij weten dat Z. Exc. diep geoornd, begon met het ongeluk van zoonre burgers van den Staat, onverwijd met de belastingen op eerste levensbehoefte, betrekkelijk te verminderen en laat naar kracht op

der Staat heeft regt over de bezittingen harer, — des noods over hun leven — te beschikken, het algemeen welzijn dit verdient. Door een deel der schappij uit te maken en te blijven uitmaken,

onderwerpt men zich aan de wisselvalligheden welke die maatschappij kunnen treffen; men leeft in dezelfde voor- en tegenspoed; dezelfde roem en welvaart zijn ook den roem en welvaart van deszelfs leden; het ongeluk drage men allen, — en de last wordt ligt.

Zoodanig moeten de eerste voorwaarden geweest zijn van het maatschappelijk leven; zoodanig alleen kan individueel geluk verspreid worden, en ware men niet van deze heilige inrigting afgeweken, niemand voorzeker zou reden hebben tot klagen.

Beschouwt men echter de tegenwoordige samenstelling der maatschappij dan ontwaart men, hoe oneindig veel verschil er bestaat, in het genieten der voordelen en het dragen der lasten door hard leden. Het geluk, het toeval, of hoe men het noemen wil, schijnt den eenen mensch geschapen te hebben om gedurende zijn leven niets ten nutte van het algemeen bij te brengen, om zijne dagen in luiheid en ledigheid te slijten; terwijl alle aardsehe genoegens hem ten dienste staan; — een ander kan bij onvermoeiden, onafgebroken arbeid, nauwelijks het noodige voedsel voor zich en de zijnen verdienen; — het zij zoo! Gelijheid op deze wereld is eene hersenschijn, want buiten de bezittingen en den rijkdom, bestaat er steeds eene meerderheid van den geest, die niet aan handen is te leggen; maar dat de inkomsten van eenen Staat zouden moeten strekken om een deel van deszelfs leden in alle bedenkelijke wellusten en weelde te doen leven, terwijl men aan een ander deel, door drukkende belastingen, het brood onthoudt, zal wel op geene goede gronden betoogt kunnen worden; daarom verheffen zich hier en daar de stemmen van mannen die, onbevreesd, en volgens de uitpraak van hun geweten handelende, de belangen hunner medeburgers voorstaan waar dit mogelijk is en nuttig kan zijn; daarom dringen zooveel aan op vermindering van belasting op de eerste behoeften des levens, opdat het den arbeidzamen mogelijk zou kunnen zijn, in de behoeften van zich en de zijnen te kunnen voorzien; daarom wenschen zij dat aan ieder, die invloed op deze gewichtige zaak kan uitoefenen, de liefdevolkende, veel betekennende woorden voor den geest mogen staan: Wij allen zijn kinderen van eenen vader!

Wegens de hiërarchale magt der Joodsche Patriarchen, gedurende de eerste eeuwen van het Christendom, zegt EPIPHANES (zie Capigne, Hist. des Juifs, p. 226) dat alle ambten der lands-regering (zeker in betrekking tot geloofsgenooten) en alle godsdienstige bedieningen, van hun afhingen, en aan dierzelfer keuze waren overzealden. De hooften en leeraren der kerk, van den Rabijn die in de scholen onderwees, tot den voorzanger, dien het zingen der gewijde liederen was opgedragen, en zelfs de ondergeschikte ambtenaren, welke de leken ter kerke riepen etc., werden door deze Patriarchen aangesteld. Onmiddellijk na dat eene kiezelijke toestemming, tot het oprigten van een bedehuis of synagoge was uitgevaardigd, schreef de Patriarch de kerkstatuten voor, bepaalde de kerktijden en de gebeds-formulieren. Hij zat in de scholen voor, waar schriftgeleerde contraversie werd gehouden, en deelde bezoldiging en belooning aan de wyzen en geleerden uit. In belangryke verscheidenheden tusschen het leerstellige of godsdienstige, dragt de Patriarch zijne meening uit, die voor geheel de synagoge verbindend was. PALLADIUS, de vriend en verdediger van CHRISTOSTOMUS beschuldigt den Patriarchen, dat zy de kerkelijke waardigheden hebben verkocht, en dat zy, ten gelieve van het geld, het hun opgedragens vermogen, hebben geschandteeld. Tot leden der orde van den Nederlandschen Leeuw, konden deze Patriarchen destijds niet verheven worden.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Pruisische dagbladen vermelden, dat de gemeente Wackersleben (nomen habet omen) bij Schöningen, op voorstel van een harer aanzienlijkste melkleden, het besluit heeft genomen, nadat de tegenwoordige predikant, die

hooge jaren bereikt heeft, gestorven zal zijn, het predikant niet weder te vervullen. De lezing van het *Leben Jesu* van Strauss zou aanleiding tot dit besluit hebben gegeven.

— De berichten uit Griekenland zeggen, dat dit rijk sedert deszelfs hernijzing 3184 koopvaardijvaartuigen bezit, bemand met 20,538 matrozen, waarmede in nood de oorlogschepen kunnen voorzien worden. Door de landweer kan Griekenland 120,000 verdedigers aan het vaderland leveren van 18 tot 30 jaren.

ENGELAND.

LONDEN, den 8. October. Te Spithead is men met het ophalen van het wrak van den *Royal-Georges* reeds zoo ver gevorderd, van ruim de helft daarvan op droog te hebben gebragt. De waterduikers hebben in de laatste tijden stukken hout van niet minder dan 26 voet lang weten los te maken, waarna dezelve naar boven gevonden zijn. Ook zijn reeds meer dan 100 tonnen ijzer opgehaald; maar onlangs is er een zeer zoudertling tooneel voorgevallen. Onder het water kregen twee der duikers verschil over een stuk hout, hetwelk geen van beide wilde los laten en weldra is dit geschil overgegaan tot eene werkelijke vechtpartij. De een heeft met zijn ijzeren schoeisel de klok, onder welke zijne tegenpartij werkt, stukgeslagen en deze zou dien ten gevolge verdronken zijn geweest, zoo de pomp niet tijdig gewerkt had om hem te redden. Half dood is hij overgebragt geworden naar het hospitaal; waar hij echter na eenige dagen weder hersteld is. Er heeft eene plegtige verzoening tusschen de kampioenen plaats gehad.

— De Londensche *Globe* van 6 October meldt den volgende aanzienlijke diefstal van diamanten. De heer von Wolff, een diamanthandelaar uit Berlijn, ging gisteren avond, in gezelschap van twee vrienden, naar het Covent-gardentheater, en bemerkte, terwijl hij in de loge zat, digt bij zich een man, met wien hij kort te voren in een koffijhuis der city gesproken had. Toen hij met zijne vrienden het theater verliet, miste hij eenen tinnen doos, welke diamanten, ter waarde van 9000 p. st. bevatte. Terstond deed hij aangifte bij de politie, en later werd eene belooning van 400 p. st. op de aanwijzing der gestolen voorwerpen, benevens 150 p. st. op de in hechtenisneming van den dader gezet. Tot dusverre echter vruchteloos.

FRANKRIJK.

PARIS, den 12. October. Op denzelfden dag, waarop de heer Bugeaud zijne brochure in het licht gaf, waarin hij de vernietiging van *Abel-el-Kader* verkondigde, kwam de tijding, dat deze aartsvijand der Fransch en weder in het veld was verschenen en de Franchen aangegrepen had. Tegelijkertijd hoorde men tevens, dat de generaal Changarnier uitgetrokken was, om den Emir nogmaals in de woestijn terug te jagen. Een Fransch blad trachtte deze tegenstrijdigheid tusschen de berichten der generals en de gebeurtenissen, à la Française, te verklaren, aldus redenerende: nadat de Vendée te onder gebragt was, duurde de Chouannerie nog eene poos voort: generaal Bugeaud heeft de Vendée in Afrika overwonnen, en wat daar thans nog voorvalt, behoort tot de categorie der afzonderlijke aanvallen, der Chouannerie. Maar juist op denzelfden dag, waarop het dagblad der regering op deze wijze de aangelegenheden in Algiers regelde en plooidde, kreeg de regering bericht, dat de generaal Changarnier door Arabieren aangevallen was, en slechts met de grootste inspanningen en een aanzienlijk verlies, zijnen afstogt had kunnen bewerkstelligen. Deze gebeurtenissen zijn des te belangrijker, dewijl de generaal Changarnier zich tot dus verre steeds als een bekwaam man getoond, en bijna altijd in zijne gevechten, tegen de Arabieren, de overwinning weggedragen had. Er is zeker geen generaal, die den Afrikaanschen oorlog zoo goed verstaat als hij, die zich in Afrika zelve van kapitein tot zijn tegenwoordigen rang heeft weten te verheffen. De woestijn wordt door duizende dappere krijgsgedien bewoond, en zal den Franchen wel altijd ontoegankelijk blijven, daar slechts de Arabische ruiter, op zijn sober en gehard paard de eendeloze vlakten kan doortrekken. Als men dus in de Franche bulletins leest, dat de Arabieren in de woestijn teruggedreven zijn, dan betekent dit eenvoudig, dat de Arabieren zich in hunne natuurlijke vesting teruggetrokken hebben. Daar kunnen zij niet slechts het gunstige jaargetijde, maar ook het beste tijdstip tot den aanval afwachten. Zoo hebben zij de Romeinen, de Vandalen en Spanjaarden achtereenvolgende weten af matten, en steeds het oogenblik kunnen afwachten, waarop het hen mooglijk

mogelijk was, den vijand met nadruk aan te vallen. Slechts de Turken hebben zich een tijd lang kunnen handhaven; doch slechts ten gevolge hunner gemeenschappelijke godsdienst, welke den Arabieren aldaar daaraan gewende, de Turken als hunne oudere broeders te beschouwen. De verslapping der Turken, was voor hunne heerschappij in Afrika een voor- dan wel oedeel, daar de Arabieren hierdoor vrijheid hadden, hunne oude gewoonte te volgen. De brochure van den generaal Bugaud is het werk eener mans, die een dapper soldaat en een goed huishouder is; hij kent slechts den sabel en den ploeg. In Algiers echter zal men met beide niet ver komen. Ook de generaal Duviol, heeft eene brochure over Algiers geschreven, waarin de zaak van een huoger standpunt beschouwd wordt. Deze naamelijk, maakt ons met de geschiedenis van het land, van eigenschappen van het terrein en den aard der Arabieren bekend. De brochure van den heer Bugaud, gepaard met die van Duviol, maakt het nog meer in het ooglopend, dat Frankrijk wel nooit een vasten voet in Algiers bekomen zal; want Bugaud toont aan, dat men in het algemeen slechts op de soldaten en de kolonisten den sabel, en den ploeg rekent, terwijl men uit Duviol ziet, dat deze middelen nooit voldoende geweest zijn noch worden zullen, om de bewoners der woestijn te betengelen.

— Een Engelsch dagblad geeft, ter gelegenheid van den schiedrijdag van Koning Lodewijk Philips, de volgende bijzonderheden nopens de gewoonten van Z. M. en nopens de door hem gevolgde leeregels. Al de geruchten volgens welke Z. M. door waterzucht zou zijn aangeast, zijn, zegt dit dagblad, zonder eenigen grond. De Koning heeft geenerlei organische ziekte, en over het algemeen is zijne gezondheid volmaakter dan die van 99 op de 100. Zijne leefwijze is zeer geregeld, en ware het niet, dat hij tot laat in den nacht veel werkte, dan doet hij niets, dat zijne gezondheid in het minst benadeelen kan. Men mag zelfs betwijfelen of dit late opblijven hem wel immer schadelijk is geweest. Men verzekert, dat van zes nachten de Koning er vijf van 11 of 12 tot 3 of 4 ure des morgens in eenzame bezigheid doorbrengt, en wel met het schrijven van brieven aan zijne ambassadeurs en agenten bij verschillende hoven. Na het ontbijt leest hij de onderscheiden dagbladen, ontvangt vervolgens zijne bijzondere vrienden en de verdienstelijke mannen, die hij in zijne bescherming genomen heeft, ten gehoor, en werkt daarna met zijne ministers of houdt zich met andere staatszaken bezig.

— Op de fransche lineschepen, en verdere oorlogsvaartuigen bevinden zich 35,000 manschappen, en slechts 1700 jong matrozen (mousses). Om de koopvaardischepen 1,000 matrozen en 1400 lichte matrozen. De kustscheepvaart heeft 15,000 man zeelieden en 3700 lichte matrozen, en eindelijk bij de vischvangst worden 16,000 zeelieden en 4300 leermatrozen gebezigd.

— In een Engelsch dagblad leest men: Op de markt te Wigan, over de herberg het Schip, is dezer dagen eene vrouw te koop aangeboden. Een der omstanders heeft haar voor den prijs van 26 shillings (32 fr. 50 c.) gekocht.

— Te Manila, in de provincie van Malaga, woont een man, Bernard Morales genaamd, die bijna honderd jaar oud is; hij heeft kinderen bij drie vrouwen gehad, als ook uit zijn derde huwelijk, hetwelk hij, nadat hij zeventig jaar oud was, nog aangegaan heeft. Het laatste van deze kinderen is 11 jaar oud, hetzelfde werd geboren toen hij 89 jaar oud was. Deze man is nog zeer vlug en leest nog zeer gemakkelijk en zonder bril. Zijn leven is steeds zeer werkzaam geweest. Het gepasseerde jaar nam hij zijne vrouw nog met zich voor op het paard, waarmede hij uitreed.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 13. October. Het Oostenrijksch Oorlogsfregat van 66 stukken, B-liona, gekommandeerd door Z. K. H. den Aartschermog van Oostenrijk, komende van Portsmouth en bestemd naar Holland, is volgens brief van Texel van den 12. dezer, den vorigen avond door dikke van mist in de Eijerlandse gronden vervallen en gestrand; dadelijk na het stranden zijn de masten gekapt en de batterijen over boord geworpen, doch kort daarna was hetzelfde in de rug gebroken en gedeeltelijk verbrjeld. Van de equipage zijn 149 personen, waaronder 11 officieren, door de booten der reddingmaatschappij en vischerijlieden gered, doch de overigen verdronken.

— Bij besluit van Z. M. is benoemd tot gouverneur-generaal over Nederlandsch Indië, de heer Mr. P. Merkus, thans vice-president van den raad, en in diens plaats Jh. J. C. Reynst, thans lid van dien raad.

ASSEN, den 10 October. In den avond van den 5. dezer is, in de nabijheid van het dorp Gielen, brand ontstaan in het huis van den arbeider Berend Bouws, welk huis met den inboedel, door de vernielende vlammen geheel is verterd geworden; en waardoor Bouws met vrouw en zes kinderen van alles beroofd in de diepste armoede zijn gedompeld. Het huis noch den inboedel waren voor brandschade verzekerd, en de oorzaak van dit onheil is geheel onbekend.

GEMENGDE BERIGTEN.

De heer de Lamartine heeft de hoofd-redactie van het oppositieblad la Patrie op zich genomen. — Het stoffelijk overschot van den heiligen Augustinus is te Pavia gevonden. De Bisschop van Algiers heeft een arm en wat beeltenis als reliquien er van medegenomen; het overige zal in de hoofdkerk van Pavia nog wat blijven rusten. — In den omtrek van Berga (Spanje) is een advocaat door eene bende roovers opgeligt. In een brief aan zijne familie worden f33.000 t. Josprisjes geeicht. — De violist Eroet zal de hofstad vergaaten op een concert ten behoeve der

wegen van de sedert eenige weken verongelukte Beheerensche visschers. — Te 's Hage is eene maatschappij van renteverzekering opgericht. — De heer Calisch heeft van Z. M. een prachtige goude met brillanten omzette ring ten geschenke gekregen, voor de vaderlandsche gevoelens, uitgedrukt in de zaagstukken door dien heer vervaardigd ter gelegenheid van het huwelijk. — Bij Angoulême is een kruimolen in de lucht gesprongen met 200 kik buskruit; de ontzetter heeft het leven bij verloren. — Koek-kroek is te Brussel aangekomen, met een schilderstuk voor de tentoonstelling. — W. Jungman, te Utrecht heeft balkleeders die zeer plezierig in 't dragen zijn. (Utr. C.)

MENGELINGEN.

Een Schaakpartij.

Don GUZMAN, prins van CALATRAYA, was ter dood veroordeeld; alle pogingen, om hem te redden, waren mislukt. Ook het voorregt der graafden van Spanje, die slechts eene bisschop behooren te biechten, welke juist op dit tijdstip niet aanwezig was, baatte hem niet. PHILIPS II., al te zeer vertoornd wegens het verraad des vorigen gunsteling, verhoef aanstands, zonder acht te slaan op de regten des H. Stools, een monnik, RUY LOPEZ, den bekenden grooten schaakspeler, tot deze waardigheid, en wachte in het Escorial op zijn borigt. De biegt was gehoord, de ridder getroust, en men had nog een uurte over. Welk een tijd van gerekte smart, welk eene proef voor den grootsten moed! — „Laat ons een partijje schaken!“ mompelde don GUZMAN. De priester verstond hem en volded aan zijnen wensch.

Welk een tooneel! De bleke jongeling en de bleke grijsaard! Het scheen, als of beiden hunne rollen verwisseld hadden; de een, verstrooid door de gedachte aan zijn nabijzijnden dood, de ander, gespannen door de hoop op eene overwinning; de een zwakker, de andere sterker dan ooit.

Nog was het spel niet beslist, toen de grendels knarsten, sidderend verhoef zich de grijsaard, onbeveeglijk staarde de jongeling op het schaakbord, „kom,“ zeide de scherpregeter, „hem' zaacht op de schouder kloppende. De gevengene rilde, als had hem een adder gestoken, doch niet uit smart, maar uit gramschap. „Kerel,“ zeide hij, „ziet gij niet, dat ik winnen moet? Dat mijne partij, door zijnen toren prijs te geven en mijnen torenbouwer te nemen, om hij zijne dame te komen, een misslag beging? Zie, nee ik spel!“ — „Onmogelijk, — gij moet!“ — „Wat, gij moet!“ riep nu ook RUY LOPEZ, terwijl hij met de snelheid des bliksems de bijl des scherpregeters greep, en zoo zijne nuwe waardigheid geheel en al vergat. Dit werkte; men ontield zich van geweld. Met uitgetogen zwaarden stond de wacht en staarde hen aan, terwijl hun aanvoerder hen gevraagd den tijd toestond. Don GUZMAN won het spel en hiernede zijn leven. Zijne omchuld was aan het licht gekomen; doch waren de weinige minuten, tot het ten einde brengen van het spel noodig, door den aanvoerder der wacht hem niet geschonken, de bode, die hem het leven bragt, zoude te laat gekomen zijn. Op het oogenblik, toen hij zijn hoofd op het blok zou leggen, zonk hij in de armen zijner toestroomende vrienden: „Het was tijd!“ zeide hij nog, „thans zou ik tot sterven te zwak zijn.“

De stelling der steenen, welke voor de nakomelingenschap bestemd is, was de volgende: stelling der witten: Koning B. 2. Toren D. 2. Boeren B. 3. C. 4. H. 5. H. 6. Stelling der zwarten: Koning G. 6. Looper A. 5. Springer C. 5. Boeren A. 6. B. 7. C. 7. E. 4.

Don GUZMAN had de zwarten en nam den toren, RUY LOPEZ schoof den Baer van H. 6 naar H. 7, doch verloor het spel.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Kort Overzicht van de leer der opvoeding door het onderwijs in de lagere scholen, door B. Brugmans, Ouderwijzer te Groningen, 3e vermeerderde en verbeterde druk, f 1.25
C. J. Wancobach, het leven van Willem Verbeiden, f 0.75
Verhandelingen en Berigten voor de Zeevaart en Kolonien, door Mr. G. A. Tindaf en Jacob Swart, 5e deel te stuk f 2.40
Nieuwe kaart van het gedeelte van den in 421 verdronken Zuid-Hollandschen Waart, bekend onder den naam van Biersbosch en Bergsche Veld, vervaardigd op een voorbij duizendste van de natuurlijke grootte, ter aanwijzing der polders in dien Waard aangelegd, door zomerkanden; ter hoogte van 2.64 el boven het Amsterdamsche peil en lager, sedert het begin der 18e eeuw tot 1840, naar de laatste opnemingen f 0.60
Eene nieuwe en uitvoerige kaart der Nederlandsche Bestellingen in Oost-Indië, bewerkt naar de nieuwste berigten, op voln papier en gekleurd f 1.00
Oppeklapp
Zeekaart van het Kanaal tusschen Engeland en Frankrijk, door Jacob Swart f 7.00
P. de Koning L. D. Z. de Voorvaderlijke levenswijze en gewoonten hier te lande, van de vroegste tijden af tot aan het einde der 16e eeuw f 1.25
A. Loosjes Pr., De vier levensstanden van den mensch, met platen, in bespiegelingen f 1.00
Stoll, vervolg op Cramer, Uitlandsche Kapellen, uit alle vier

werelddeelen bijeenverzameld, vijf stukken, zijnde het 3e met 40 platen
over de Cieden en Wantzen, 2 de, met 12 fraaie en levende gekleurde platen, en de Beschrijving in het Hollandsch en Fransch
de spoken, Sprinkbanen, Krekels en Kalkerkalken, als het vorige werk
De Jood in zijn Vaderland, of Tafereelen uit Ezra en Neh door G. C. van Baten Blanche, predikant te Wognum, 11.

Leerredegen, door Johannes Chriss
Liederen van buitenlandsche Godgeleerden ter vermeerdering van Christelijke kennis, 3e deel te stuk
Bevattende: Brechtneider, over het stiel van behoudens de zelfde inpassing op de godgeleerdheid. Man, over de ding van den dood door de opstanding der Heeren. The de Apologie en hare letterkunde (derde gedeelte, de Apologie). Mayer, opmerkingen over de openbaring. Johannes. Alen Ezra's meening over den opsteller van Phatauch: Nitig, het spreken in (vreemde) talen. de godgeleerde opmerkingen bij het bezigtigen eener dierg Mysticismus en Pietismus.
T. van Duinen, tweetal eenvoudige Leerredegen
a Bretegin, 2 Leerrede
Theophiloth, of geboden der Israëlieten voor het gehele Hoogduitsche liturgie of Ritue, nauwkeurig verbeterde teksten en geboden naar de beste en oudste kerkelijke oorsprong, door G. J. Polak, nieuwe uitgave 3e druk
Eenvoudige toespraak tot de Hervormde gemeente van Tjib en Tjib, gehouden den 3 Juhj 1844, door haren leen van Bessum Wakes, ter gelegenheid van zijne vijft jarige Evangelie bediening

ADVERTENTIEN.

\$\$\$ De Notaris D. UYTENHOVEN zal
\$ \$ \$ Donderdag den 20 October 1842, des voormiddags ten 10 ure, aan het Veendhuis van D. RAFF, in de Nieuwstraat, te Vlissingen, presenteren te Verkoopen, eene partij MEURLAIREN en wat meer zal worden bijgebragt. Daags voor de Verkoopung voor een leier te zien

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOT

DE SCHELDE.

October 1842.

Van Vlissingen.		Van Breskens.	
	ur. m.		ur. m.
Maandag 17.	vm. 10.	Maandag 17.	vm. 10.
Dingsdag 18.	— 10.	Dingsdag 18.	— 10.
Woensdag 19.	— 10.30	Woensdag 19.	— 10.30
Donderdag 20.	— 11.30	Donderdag 20.	— 11.30
Vrijdag 21.	m. 12.	Vrijdag 21.	m. 12.
Zaterdag 22.	— 12.	Zaterdag 22.	— 12.
Zondag 23.	— 1.	Zondag 23.	— 1.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

om op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

October 1842.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. m.		ur. m.
Maandag 17.	vm. 9.	Maandag 17.	vm. 9.
Dingsdag 18.	— 9.30	Dingsdag 18.	— 9.30
Woensd. 19.	— 10.	Woensd. 19.	— 10.
Vrijdag 21.	— 10.	Vrijdag 21.	— 10.
Zaterdag 22.	— 5.30	Zaterdag 22.	— 5.30
Zondag 23.	— 5.30	Zondag 23.	— 5.30

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15 October. Sedert 15 zijde reede gekomen:
Voor Antwerpen bestemd:
Argonaut, J. Schillberg, Singapore, stukgoed; Le T. de Corte, Liverpool, klipzeut.
Voor Gent bestemd:
La Sirene, J. Verbruggen, Amsterdam, suiker.
Voor Rotterdam bestemd:
Overstolz, P. Cortuun, Rouaan, ballast.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van daar ten gezeild:
Die-Frau Sophia, J. F. Ahrens, Gutzlaff Carl, J. H. F. beide ballast, Rostock.
Van Vlissingen gezeild:
The Jane, G. Johnson, ballast, Sunderland, BATH, den 9. October. Gedurende de maand Septe aan het kantoor van de Uiklaring, Expeditie en treff alhier, de navolgende Schepen ingeklaard:
52 met hard-zink en straatsteen, 105 ledig, 49 goederen, 13 met steenkolen, 5 met meubelen, 1 met hout, 4 met hout en houtwerk, 1 met bier, 3 met houtskolen, 1 met lijnzaad, 1 met pond waterk, 1 met bier, 5 met boekweit; waarvan 167 onder de 77 onder Belgische vlag; almede 44 Stoombooten, 1 met visch- en mosselschepen; te zamen 554 schepen. Uitgeklaard: 34 met hard- en boomstroot-ach, 74 met stukgoederen, 2 met kaan, 27 met geret, 8 met stovkisen, 3 met steen, 3 met raap- en lijnkoeken, 1 met wortel, 6 met hoepen en bieren, 3 met tarw meekraap, 2 met hout, 21 met versche groenten, 1 met 6 met koffij, 3 met rijst-doppen, 1 met haver, 1 met bolen; waarvan 166 onder Nederlandsche en 76 onder vlag; almede 43 Stoombooten, 300 schepen met visch leu; te zamen 585 schepen.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIELEN